

Rafiq Yusifoğlu

ZAMANIN QATARI

GÖYƏRÇİN

Əziz balalar, siz yəqin ki,
"Göyərçin" in kitabxanası seriyasından
çap etdiyimiz kitabları oxumusunuz.

Kitabxana işçilərinin, sinif
müəllimlərinin və tərbiyəçilərin arzu
və təkliflərini nəzərə alaraq fəsillər
haqqında yeni bir kitab yazıb çap
etmək qərarına gəldik. Arzu və
təkliflərinizi bizə göndərməyi
unutmayın...

RƏSSAMLAR:

Ramil
Leyla

Rafiq Yusifoğlu

ZAMANIN QATARI

"Göyərçin" in kitabxanası
Bakı-2005

ÖN SÖZ - PROLOQ

Bu dünyada möcüzəli bir qatar var. Dünya yaranan gündən üzü gələcəyə yol gedir bu qatar. Neçə-neçə sənişinlər nəslə yola salıb o. Bir nəsil düşəndə başqa bir nəsil əyləşib bu qatara...

Hərənin ömründə bir tale dayanacağı olur. Zamanın qatari həmin dayanacağı çatanda insanın ömür yolu tükənir. Əbədiyyət qatari isə dayanmadan yol gedir - keçmişdən üzü gələcəyə...

Hər il bir qatara bənzəyir. Hər fəsil bu qatarın bir vaqonudu: bahar, yay, payız və qış. Hər vaqonun üç kupesi var. Hər ay bir kupedi. Hər kupədə iyirmi səkkiz, ya iyirmi doqquz, otuz, ya otuz bir gün əyləşir. Günlərin içində saatlar, saatların içində dəqiqələr, dəqiqələrin içində saniyələr yol gedir. Zamanın qatari ayları, illəri çəkib dünyanın bu başından o başına aparır...

FƏSİLLƏR

A daşdı, daşdı, daşdı,
Qar əridi, su daşdı.
Tumurcuqlandı meşə,
Baş qaldırdı bənövşə.
A yandı, yandı, yandı,
Çöllər nura boyandı.
Az qalır ki, od yağa,
Gərək kəçək yaylağa.

A düşdü, düşdü, düşdü,
Yarpaqlar yerə düşdü.
Soldu çöllər, yamaclar,
Çilpaqlandı ağaclar.
A dondu, dondu, dondu,
Şaxta gəldi, su dondu.
Yağış dönüb oldu qar,
Düzlər geydi ağ paltar.

DÖRD QARDAŞ

Yol üstündə dörd qardaş,
Tapdılar dörd karandaş.
Qırmızını Yay seçdi,
Yaşıl rəngi Yaz aldı.
Ağ rəngi Qış götürdü,
Sarı Payıza qaldı...

FƏSİLLƏRİN GÖZÜ

Günəş ana gülümseyir,
Yerin köksündən ot çıxır.
Yazın gözü dumanlıdı,
Yayın gözündən od çıxır.
Meyvələr çoxdan dərilib,
Külək dolanır bağları.
Payızın gözü nəmli di,
Qışın gözləri ağarib...

YARPAĞIN YOLU

-Yarpaq qışda harda olur?
-Torpaqda.
-Yarpaq yazda harda olur?
-Budaqda.
-Necə qalxır bəs budağa
Yarpaqlar?
-Ağacların içi ilə
Yarpaqların yolu var...

BİRİNCİ VAQON - BAHAR

Bu vaqonun birinci kupesində Mart, ikinci kupesində Aprel, üçüncü kupesində isə May əyləşib... Qatar getdikcə Bahar vaqonunun sənişinləri yaz nəğmələri oxuyurlar

QOY GƏLSİN

BAHAR

Dağa yağıb qar,
Düzə yağıb qar.
Qoy gəlsin bahar,
Ərisin buzlar.

Dağda da çiçək,
Düzdə də çiçək.
Dərsin sevincək
Oğlanlar, qızlar.

Dağda da yonca,
Düzdə də yonca.
Gəlib dayanca
Yesin quzular.

Dağda da yellər,
Düzdə də yellər.
Qoy gəlsin bahar,
Sevinsin ellər, -
Gülsün arzular...

İLK BAHAR KİMİ

Yaz gələndə yamaclar,
Çəmənlər gülür üzə.
Zəminin ortasında
Lalələr dönür közə.

Çiçəklər budaqlara
Səpələnir qar kimi.
Məhəbbət də gələndə
Gəlir ilk bahar kimi.

İnsan bəxtəvər olur
Xəyallara dalanda.
Arzular qönçələyir
Qəlbə sevgi dolanda...

YAZ DUMANI

Dağlara gəldi duman,
Ele bil tülkü duman.
Tüstü kimi tutsa da,
Dərəni, dağı duman,
Tüstü kimi gözümü
Göynətmir axı duman.
Əl ilə tutmaq olmaz
Çuxası boz dumanı.
Nənəm deyir: - Bərəkət
Getirər yaz dumanı.

MƏNİM İSTİ KÜLƏYİM

Bezdik daha
Qardan, buzdan.
Xəbər gətir
Bizə yazdan.

Mənim isti
Küləyim, əs!
Hava qızır,
Gülməyim bəs?!

Qanadında
Ruzi gətir,
Qışı apar,
Yazı gətir!

ZOĞAL ÇİÇƏKLƏYƏNDƏ

Ağaclar yuxusundan
Oyanmayıbdır hələ.
Meşədə sarı-sarı
Görünən nədir belə?

Bahar üçün darıxıb
Yurdumun dağı, düzü.
Həsərdən saralıbdır
Bəlkə meşənin gözü?

O tərəfə kənardan
Yaxşı-yaxşı bax, şair.
Sarı donlu yarpaqlar
Sarı sime oxşayır.

Bu gözəl mənərəni
Görənin gedir huşu.
Zoğal çiçəkləridi
Meşənin qaranquşu.

Bu çiçəkdən rəng alıb
Qaranquş döşü bəlkə?
Ta bulud çəkə bilməz
Qızıl günəşi bərkə.

Ağaclardan ən əvvəl
Çiçəkləyən zoğaldı.
Sənin zoğal dərməyin
Ancaq payıza qaldı...

BAHAR GƏLƏNDƏ

Bahar gəlibdir, tez ol,
Tıq-tıq, tıq-tıq.
Evidən əşiyə çıx,
Tıq-tıq, tıq-tıq.
Xoş xəbəri meşəyə
Deyirdi ağacdələ.
Sanki ağacı deyil,
Baharın qapısını
Döyürdü ağacdələ.

BAHARDA

Şimşəklər buludu
Qamçılar,
Buluddan ayrılar
Damçılar.
Buludlar torpağa
Pay atar,
Torpaqdan çiçəklər
Boy atar...

BU BAHAR

Bu bahar o bahara
Bənzəməz bir gül də.
O, ayrı bir don biçib
Çiçəyə də, gülə də.

Bu yaz dərdiklərimi
Dərməmişdim keçən yaz.
Bu yaz gördüklərimi
Görməmişdim keçən yaz.

"Bahar elə bahardı"
Kim deyirsə, düz deyil.
Nə bu yarpaq o yarpaq,
Nə bu göz o göz deyil.

ÖPƏ-ÖPƏ

Yaz yağışı budaqların
Çoxunu yuyur,
Qarlı qışdan miras qalan
Qoxunu yuyur.
Tumurcuğun qulağında
Sırğaya dönür,
Budaqların üreyindən
Qorxunu yuyur.
Oyan deyir, - qış uzunu
Yatdığım yetər.
Ağacların gözündəki
Yuxunu yuyur.
Yağış yağır, gülümseyib
Boy atır Günəş.
Təbiəti öpə-öpə
Oyadır Günəş...

YAZ QARI

Gözəlləşib badamlar,
Gözəlləşib alçalar.
Baxıram sevinc ilə,
Budaqlara yağıb qar.

Səma necə aydındı,
Göydə bulud görünmür.
Günəş öz işindədi,
Bəs niyə qar ərimir?

Ağ don geyən budaqlar
Bir-birindən göyçəkdi.
Onların əynindəki
Qar deyil ha, çiçəkdi...

BAHARIN MƏKTUBU

Bahar məktub yazıbdır,
Xətti necə qəşəngdi.
Bu məktubun hər sözü,
Hər kəlməsi çiçəkdi.

O, quru budaqların
Üstündən yarpaq asıb.
Bizə öz məktubunu
Yaşıl qələmlə yazıb...

YAĞIŞ YAĞANDA

Dağların üzərindən
Bir top bulud ötürdü.
Birdən gurladı şimşək,
Düzənlərə, dağlara
Bahar sevinc gətirdi.
Yağış yağdı inci tek.
Çiçəklərin əlində
Elə bil ki, çətirdi
Göbək...

BAHARIN XALÇASI

Ötdü turac, açdı çiçək, gəldi yaz,
Dur çəməni seyr eləyək, ay Niyaz!
Lalə, bənövşə səpilib hər yana,
Düzlərə bax, azca qalır çöl yana!
Xalça hörürmü göresən ilk bahar?
Hər ilmədə min çiçəyin rəngi var.
Lalələrin hər biri şəkər dolçası,
Gör nə qəşəngdir baharın xalçası!

DİLİ AÇILIR

Ürək yamanca sevinir
İlk baharın gəlməsinə.
Vurulmuşam təbiətin
Hər sözüne, kəlməsinə.

Bahar körpə
tumurcuğun,
Yarpağın dilini bilir.
Sinesində inci yatan
Torpağın dilini bilir.

Danışır dərələr, dağlar,
Danışır düzlər, yamaclar.
Torpağın sözü deyilmə
Otlar, çiçəklər, ağaclar?

Günəş güldükcə
bağların
Çiçəyi, gülü açılır.
Nəvaziş görəndə daşın,
Torpağın dili açılır...

YAĞIŞDAN SONRA

İlk bahar yağışıyla
Çimib çöl, çimib çəməni.
Ətrafı seyr edirəm
Öz kiçik pəncərəmdən.

Yağış kəsir, buludlar
Tərk edir göy üzünü.
Çiçəklər, yasəmənlər
Günə verir özünü.

BU DA BAHAR

Hələ qar əriməyib,
Quzum tapsın ot harda?
Kövşənlərdə ot azdı,
Yağış yağsa, ot arta!
-Bu da bahar, quzunu
Apar çöldə otar da!

İKİNCİ VAQON - YAY

Bu vaqonun birinci kupesi İyuna, ikinci kupesi İyula, üçüncü kupesi isə Avqusta məxsusdur. İstidən nəfəs almaq olmur. Ona görə də pəncərələrin hamısı açıqdır... Yay isə ipisti nəğmələr oxuyur...

QARPIZ

SAĞ BULUDU

Susuzluqdan körpə otlar
Sarıdır, solubdur.
Buludu sağ, külək xala,
Məmələri dolubdur...

Axşam qarpız kəsdilər,
Baxdım, ağızım sulandı.
Elə şirindi, dadı
Damağımda qalandı.

Soyuducudan çıxıb,
Buz kimidi, sərin di.
Dondurma tək ləzzətli,
Dondurma tək şirindi.

Qəşəng-qəşəng dilimlər
Çox gəlsə də xoşuma,
Çox yemirəm, qorxuram
Oyun açə başıma...

YAY KÜLƏYİ

Ləpələri sahillərə
Çiləyir ki, sərin olsun.
Ağacları yelpik kimi
Yelləyir ki, sərin olsun.

YAY NƏĞMƏSİ

Od tökülür dilimdən,
Yayam, yayam, yayam mən!
Oxlarım qızmar şüa, -
Bir çəkili yayam mən.
Gərək qoyun-quzunu
Yaylaqlara yayam mən.
Mən gələndə dağlara
Sanki xalı səriler.
Çiçəkli yamaqlara
Bəzək olar sürülər.
Mən olmasam, yanına
Gəlməzsiz dəniniz.
Ləzzətini, dadını
Bilməzsiz dəniniz.
İnsan həniri üçün
Yaylaqlar qəribşəyər.
Meşələr qəribşəyər,
Oylaqlar qəribşəyər.
Bilin mənim qədrimi,
Kef eləyin, dincəlin.
Gözəlliyin önündə
Kobud qəlblər incədir.
Tanrının göndərdiyi
Sovqatam mən, payam mən,
Yayam, yayam, yayam mən...

YAY YAĞIŞI

Quraqlıqdan torpağımın
Dodaqları olub çat-çat.
Rəngi solğun ağacların,
Çiçəklərin dadına çat!
Yaradanın buludlardan
Göndərdiyi pay yağışım, -
Yay yağışı.

Göz işığı gözələyən tək
Gözələyirik biz yolunu.
Suya həsrət yamaqlardan,
Dağlardan sal öz yolunu.
Gözümüzü yolda qoyma,
Darıxmışıq, ay yağışım, -
Yay yağışı.

Dərman kimi, məlhəm kimi
Dərələrə, dağlara yağ.
Kövşənlərə, zəmilərə,
Çəmənlərə, bağlara yağ!
İslənmiş torpaq ətrini
Hər tərəfə yay, yağışım, -
Yay yağışı!

BIÇINÇİLƏR

Otların arasında
Dəryaz şütüyüb keçir.
Qızmar günəş altında
Biçinçilər ot biçir.

Bir xala su daşıyır
Onlara sənək-sənək.
Yavaş-yavaş əriyir
Allı-güllü biçənək.

Dəryazlar xışıldadır
Otları külək kimi.
Şəfəqlərin altında
Parlayır şimşək kimi.

Yoncaların xoş ətri
Doldurubdur kövşəni.
Necə qəşəng ot çalır,
Görürsənmi Rövşəni?!

O çox sevir zəhməti,
Gəl açdığı vərə bax.
Atasından öyrənib
Ot biçməyi bu qoçaq.

Dərisi tunc kimidir,
Bərkdir ovcunun içi.
Elə bil işlədikcə
Çoxalır onun gücü.

Otların arasında
Dəryaz şütüyüb keçir.
Qızmar günəş altında
Biçinçilər ot biçir.

YAY

Qupqurudur, çat-çat olub dağ-dərə,
Od ələnilir sanki günəşdən yərə.
Harda qalıbdır baharın leysanı?
Qorxuda bilməz od-alov insanı.
Göstərəcəkdir el üçün hey hünər,
Od qabağında çalışan fəhlələr.

Nə olsun ki, gəlir yay,
Kəndimizdən axır çay.
Heç nə vecimə deyil,
İsti olsa, çimərəm.
Gəl sən də çim, ay oğlan,
Qorxma, evdə demərəm.

ARZUNUN ARZUSU

Yay ola,
Çay ola.
Qonşuda
Toy ola.
Çayda
Üzəsən,
Toyda
Süzəsən...

Yayda insanlar
istidən qorunmaq,
dincəlmək üçün
yaylaqlara, dağlara
üz tuturlar. Yay
insanların paltarını
əynindən soyundurur.
Onlar dəniz sahilində istirahət
edir, dalğaların qoynunda
çimməkdən ləzzət alırlar...
İstirahət bəlkə də isti, rahat
sözlərinin birləşməsindən əmələ
gəlib...

GƏLİRƏM, DƏNİZ, GƏLİRƏM

Gen aç dalğa qollarını,
Gəlirəm, dəniz, gəlirəm.
İçimdə bir fırtına var,
Mən səndən ötrü ölürəm.

Dalğalar diş tək ağarır,
Dəniz, gülürsən deyəsən?!
Məni balıq etmək üçün
Sən də ölürsən deyəsən...

DALĞA QOVUR DALĞANI

Dəniz kükrəyir, daşır,
Dənizdə tufan yatmır.
Dalğa qovur dalğanı,
Dalğa dalğaya çatmır.

Görürsənmi dənizi,
Görürsənmi, ay Süsən?
O qaçan dalğaların
Biri sənən, biri mən...

ÇİMƏRLİKDƏ

Uzanmışam sahilə
Kiçik qızım Həlimə
Balıqqulaqlarını
Düzür mənim belimə.
Danışır, qulaq asın
Onun şirin dilinə.
Deyir: -Banka salıram
Mən atanın belinə...

DƏNİZİN NƏBZİ

Gün çıxır, ləpələr
Qızıl don geyinir.
Dalğalar dənizin
Nəbzini təkdöyünür...

SAHİLDƏ

Əyləşib ləpə döyəndə
Oğlum kəsibdir səsini.
Heyran-heyran dinləyirik
Biz dənizin nəğməsinə.

Ağ dalğalar ələ bil ki,
Pianonun dillərini.
Onları çalan küləyin
Görünməyən əllərini...

QIZIL ŞƏFƏQLƏR ALTINDA

Qızıl şəfəqlər altında
Qızılı qumlar sarılır.
Günün fırçası sarıdı,
Niyə belimiz qaralır?!

DALĞALI DƏNİZ

Seyr edirəm dənizi,
Dalğalar uca-uca.
Dalğa qanadlarını
Geniş açıb, ələ bil
İstəyir dəniz uça...

GÜNDƏN GÜNƏ

Atam dənizdə olur
İlin bütün yayını.
Gah dalğalar qoynunda,
Gah da evdə yuyunur.
Dənizə getməyəndə
Hövsələsi daralır.
Hey çimse də, ağarmır,
Gündən-günə qaralır...

ÜÇÜNCÜ VAQON - PAYIZ

Birinci kupədə Sentyabr, ikinci kupədə Oktyabr, üçüncü kupədə isə Noyabr ayləşib. Qatar getdikcə kövrək payız nəgmələri səslənir...

SİRR AÇAN PAYIZ

Son bahar yelləri əsir,
Torpağı bəzəyir xəzəl.
Budaqlarda gizlədilmiş
Yuvalar görünür gözə.
Yarpaq düşən kimi quşlar
Xəzələ qoşulub uçur.
Çünki payız gələn kimi
Onların sirrini açır...

MEŞƏ SAZ KİMİ KÖKLƏNİB

Ulas qayım, palıd mətin,
Könlün, gözün doyar çətin.
Meşə ana təbiətin
Göz oxşayan varağıdı.

Qızıl don geyib hər budaq,
Himə bənddi sarı yarpaq,
Bir söz desən, ağlayacaq
Meşənin kövrək çağıdı.

Ağacların dolub gözü
İlin bu qızıl fəslində.
Meşə saz kimi köklənib,
"Yanıq Kərəmi" üstündə...

NƏ ÜÇÜN

-Nə üçün payızda
Solur yarpaqlar?
-Soyuğun qurbanı
Olur yarpaqlar.
Torpağın istisi
Çatmır budağa.
Yarpaqlar budaqdan
Enir torpağa.

HARDAN BİLİR

-Ata, niyə saralıb
Ağacların budağı?
-Nə var bunu bilməyə,
Oğlum, payızdır axı!
Sarı don geyinibdir,
Yenə yaşıl yamaclar.
-Payızın gəldiyini
Hardan bilir ağaclar?

PAYIZIN GÖZ YAŞLARI

Soyuyubdur havalar,
Boş qalıbdır yuvalar.
Yarpaqlar soluxsuyub,
Ağaclar doluxsunub.
Dəyişib libasını
Gör neçə yaşıl budaq.
Ağlayacaq ağaclar,
Göz yaşu yarpaq-yarpaq
Ələnəcək torpağa,
Yarpağa bax, yarpağa.
Süpürəcək onları
Bir süpürgeçi xala.
Dolduracaq xarala
Toplayacaq bir yərə.
Sonra da od vuracaq,
Bir kənarda duracaq.
Ömrün ötən günləri
Düşəcəkdir yadına.
Qızınacaq ağaclar,
Qızınacaq budaqlar
Qızınacaq böyükler,
Qızınacaq uşaqlar
Göz yaşının oduna...

QIŞA HAZIRLIQ

-Niyə çılpaq qoyursan
Bu uca budaqları?
Ay payız, sən nə üçün
Tökürsən yarpaqları?
-Ağaca xeyir gəlməz
Bu saralmış xəzəldən,
-Qışa hazırlayıram
Mən onları əzəldən.
Yarpaqlı ağacların
Budağına yağsa qar,
Ağırlıq edib bir-bir
Budaqları sındırar...

PAYIZDA

Bir lətifə danış bizə,
Qoy doyunca gülek, nənə!
Toxumları dağıt düzə,
Çöllər boyu gül ək, nənə!

Hürkütməyin turacları,
Yuxu tutub yamacları.
Soyundurub ağacları
Layla çalır külək nənə...

YERƏ XƏZƏL DÖŞƏYİR Kİ...

Yenə çəkib payız qoşun,
Elçisidi payız qışın.
İstəyir göydən düşəndə
Qış qorxudan üzülməsin.
Yerə xəzəl döşəyir ki,
Qar dənəsi əzilməsin...

PAYIZDA

Uşaqların hamısı
Yollandılar meşəyə,
Meyvə yığsınlar deyə.
Əzgil ağacına bax,
Üstündə yox bir yarpaq.
Ancaq budaqlarında
Nə qədər əzgil qalıb.
Hamı dərib payını,
Balaca Yazgül qalıb...

PAYIZ PAY ÜZ

Fəsilərin gözəli
Son bahardı
Payızdı.
Oğlum girdi bağçaya
Budaqlardan
Pay üzdü...
Ağacların budağı
Doludur meyvə ilə.
Deyirəm: -Bəlkə payız
Pay üz deməkdir elə?!

PAYIZ LÖVHƏSİ

Payız yenə qonaq gəlir,
Göylər qaralıb, qaralıb.
Ağacın yarpaq gözünün
Kökü saralıb, saralıb.

Bu sarılıq hardan gəldi,
Tutqundur üzü dünyanın.
Bu sarılıq beş-on günə
Tutacaq düzü-dünyanı.

Elə dolub ki, buludu
Ovunduran kim olacaq?
Beş-on günə bu yarpaqlar
Sarı-sarı sim olacaq...

NİFTALI

Payız yetişən kimi
Gedir bağa Niftalı.
Səhərdən axşamacan
Yiğir ərik, şaftalı.

Gör nə zirək uşaqdır,
Əlini olmur görmək.
O, məhsul yığımına
Ürəkden edir kömək.

PAYIZLA QIŞIN GÖRÜŞÜ

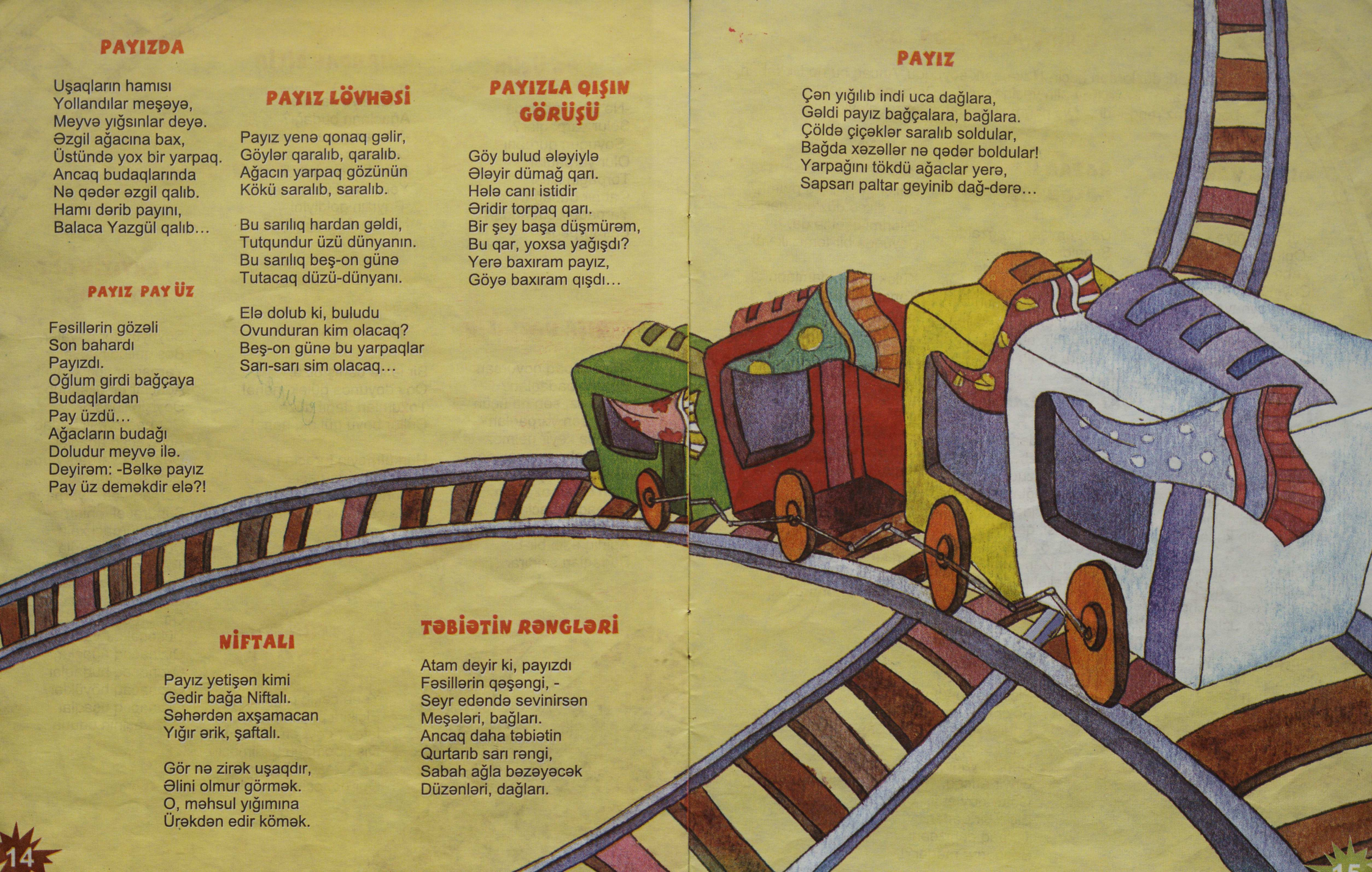
Göy bulud ələyiylə
Ələyir dümağ qarı.
Hələ canı istidir
Əridir torpaq qarı.
Bir şey başa düşmürəm,
Bu qar, yoxsa yağışdı?
Yerə baxıram payız,
Göyə baxıram qışdı...

TƏBİƏTİN RƏNGLƏRİ

Atam deyir ki, payızdı
Fəsilərin qəşəngi, -
Seyr edəndə sevinirsen
Meşələri, bağları.
Ancaq daha təbiətin
Qurtarıb sarı rəngi,
Sabah ağla bəzəyəcək
Düzənləri, dağları.

PAYIZ

Çən yığılıb indi uca dağlara,
Gəldi payız bağçalara, bağlara.
Çöldə çiçəklər saralıb soldular,
Bağda xəzəllər nə qədər boldular!
Yarpağını tökdü ağaclar yerə,
Sapsarı paltar geyinib dağ-dərə...

DÖRDÜNCÜ VAQON - QIŞ

Qatar qarlı düzlərdən keçir. Hava bərk soyuqdu. Ancaq bu nə Dekabrın, nə Yanvarın, nə də Fevralın vecinə deyil... Dördüncü vaqon qış bəmbəyaz rəngdədi... Qış nəğmələri adama ləzzət eləyir...

QIŞ NƏ VAXT GƏLƏCƏK

-Ata, qar niyə yağmır?
-Oğlum, qışda yağacaq.
Yenə də çöllər, düzlər
Geyinəcək ağappaq.
Qarla oynayacaqsan
Sən də əlində əlcək.
Oğlum deyir: -Ay ata,
Bəs qış nə vaxt gələcək?

QATAR İLƏ GƏLƏN QIŞ

Dayanmışam vağzalda
Şimaldan qatar gəlir.
Vaqonların üstündə
Ay can, ay can, qar gəlir.
Uşaqların səs-küyü
Sevincdənmi yüksəlib?!
Qəribədir, bu il qış
Qatara minib gəlib...

SOYUQ

Çöllər geyinir ağ paltar,
Ələndikcə düzlərə qar.
Əllərimi üsütsə də,
Soyuqda bir təmizlik var.

Külək öpür adamların
Yanağını seve-sevə.
Soyuğa bax, həyətdədi,
Çağırıram, gəlmir evə.

ŞƏHƏRƏ QAR YAĞIR

Buludlar aramsız
Yerə qar səpələr.
Ağ geyib dərələr,
Ağ geyib təpələr.
Maşınlar şütüyür
Belədən beləyə.
Alovlu nəfəslər
Qarı su eləyər.
Yağsa da səhərdən,
Qar qalmır şəhərdə...

QAR YAĞANDA

Yağır sahilə,
Yağır dənizə.
Elçin balkondan
Baxır dənizə.
Sahilə yağır,
Sahil ağappaq.
Dənizə yağır,
Əriyir ancaq.
Götür-qoy etdi
Elçin bir qəder.
Torpaq dənizdən
Soyuqdur məgər?!

BİR GECƏNİN İÇİNDƏ

Qış dəcəldir yamanca,
Yerə vurur keçəni.
Axşam belə deyildi,
Kim ağardıb küçəni?

Dağlar da ağ geyinib,
Yamaclar da, düzlər də.
Bu gün çoxlu sevinc var
Baxışlarda, üzlərdə.

Mənə heyran qoyubdur
Qarın qışın hünəri.
Bir gecənin içində
Ağardıbdır hər yeri.

QIŞ QIŞ KİMİ KEÇMƏSƏ

Qışın varı qaradı,
Yazın varı barıdı.
Yelli qış, dumanlı yaz
Olanda üzler güler.
Qış qış kimi keçməsə,
Bahar neyləyə bilər?
Ağacların budağı
Qırov tutubsa əgər,
İl bərəketli gəlir,
Bol olacaq bar-bəhər.
Əyilməsə budaqlar
Qarın ağırlığından,
Payızda əyilərmə
Barın ağırlığından?

ŞAXTA BABA VƏ ÇAY

O qəder atılıb düşdü ki,
Fasilədə çay istədi
Şaxta baba.
Əgər içsən, əriyirsən,
Çay istədi, Şaxta baba.

QAR ADAM

Ay qar adam, qar adam,
Gəl incimə Qaradan.
Mən çöldə üsüyürəm,
Əriyirsən evdə sən.
İkimizin dostluğu
Tutmayacaq deyəsən.

ULDUZ YAĞIŞI

Lopa-lopa qar yağır,
Uşaqlar göyə baxır.
İşıqlanır dağ-dərə,
Çöllər, düzlər ağappaq.
Gursel deyir: -Ay ata,
Ulduz yağır, göyə bax!

QIŞ

Şaxta soyuducunu
İşə salıb elə bil.
Göllərin üzərinə
Şüşə salıb elə bil.
Sanki qaymaqlayıbdır,
Seyr elə buzlu suyu.
Toxunma, əlin donar,
Qaymağı buzdu suyun...

PƏNCƏRƏDƏN BAXIRAM

Pəncərədən baxıram,
Lopa-lopa yağır qar.
Sanki ağ kəpənəklər
Uçub yerə qonurlar...

NIYƏ YAĞIR, NIYƏ ƏRİYİR?

Qar yağır ki, hər tərəf
Ağ olsun, təmiz olsun.
Əriyir ki, suyundan
Çay dolsun, dəniz dolsun.
Qar yağır ki, sürüşək,
Şənlik edək, gülüşək.
Əriyir ki, yerində
Bitsin əlvan gül-çiçək

BUZ

Şaxta şiddət elədi,
Buz çoxaldı, buz artdı.
Qış yağışın yerinə
Qar elədi, buz atdı.
Adamı çırpır yerə,
Elə bil ki, buz atdı!
Çıxdım onun üstünə,
Məni yerə uzatdı...

QAR YAĞANDA

Qar yağan zaman
Kefim saz olur.
Tutqun havada
Şaxta az olur.
Açıq olanda
Göylərin üzü
Ayaz qılınc tək
Doğrayır bizi...

QAR YAĞIR

Qar yağır narın-narın,
Qar yağır xırda-xırda.
Ayağımın altında
Başlayır xırta-xırta.

Qar yağır noğul-noğul,
Qar yağır ulduz-ulduz.
Bir qar topu düzəltdim,
Əllərim oldu bumbuz.

Qar yağır inci-inci,
Qar yağır lopa-lopa.
Yağır Şaxta babanın
Saqqalından, üzündən,
Gözündən qopa-qopa.

Qar ələyir Qış nənə,
Dağı, düzü bəzəyir.
Meşədə yolkaları
Onun özü bəzəyir.

Qar yağır ələk-ələk,
Qar yağır xəlbi-xəlbi.
Düzənlərin, dağların
Sən də seyrinə gəl bir!

Bax, çöllər yazılmamış
Varaq kimidir elə.
Təzə il qüdrətini
Göstərməyibdir hələ.

Təzə il dağ qoyacaq
Uca dağın üstünə.
Yazacaq öz sözünü
Ağ varaqın üstünə...

SON SÖZ - EPİLOQ

Zamanın qatarı bir an da olsun
dayanmır. Bu qatar ox kimi şütüyərək
gah gül-çiçəkli yazın, gah qızmar yayın, gah
qızıl pyızın, gah da qarlı-şaxtalı qışın içindən
keçir. Fəsillər dəyişdiyi kimi nəsillər də dəyişir,
Elə buna görə də dünya gündən-günə təzələnir,
gözəlləşir...

TƏBİƏTİN DÖRD KEŞİKÇİSİ

-Gülləri, çiçəkləri
Niyə qəmgin edirsən?
Səndən ki,
doymamış, q,
Bahar, hara gedirsən?
-Gedirəm ki, yay gəlsin,
Qızlar çıxsın yamaca.
Çimərləklər, yaylaqlar
Qəribsəyib yamanca.
Ələnsin çölə, düzə
Günəşin gur işığı.
Buz bağlamış dağların
Açılsın qırışığı.
-Təzə qızib canımız,
Hara gedirsən, a yay?
-Gedirəm payız gəlsin
Əlində yüz sovqat, pay.
Qızillansın ağaclar,
Meşə kövrəlsin bir az.
Həmişə deyib-gülmək,
Çalib-oynamaq olmaz.

-Saralmış yarpaqları
Hey yığıb, yığışdırıb,
Payız, hara gedirsən?
-Astanada qış durub...
Gedirəm ki, o gəlsin,
Hər yana qar ələsin.
Təbiəti ağappaq
Bir örtüklə bələsin.
Torpaq yorulub yaman,
Dincəlməkçün gələn yaz,
Qar yorğanın altında
Yatıb dincəlsin bir az.
-Ay qış, hara gedirsən?
Soruşub köks ötürdüm.
Gedirəm bahar gəlsin,
Mən növbəmi bitirdim...
Bahar, Yay, Payız və Qış
Biz dörd qardaş, dörd fəsil,
Keşiyini çəkirik
Təbiətin müddəsil...

KİTABIN İÇİNDƏKİLƏR

ÖN SÖZ.....	4
BAHAR NƏĞMƏLƏRİ.....	5-7
YAY NƏĞMƏLƏRİ.....	8-11
PAYIZ NƏĞMƏLƏRİ.....	12-15
QIŞ NƏĞMƏLƏRİ.....	16-18
SON SÖZ.....	18

İbtidai sinif şagirdləri
və məktəbəqədər
azyaşlı uşaqlar üçün
aylıq jurnal

1958- ci ildən çıxır

Təsisçi:
Azərbaycan Gənclər İttifaqı

Baş redaktor
Rafiq Yusifov

Redaksiya heyəti:
Hüseyn Abbaszadə
Yusif Hüseynov
Xanımana Əlibəyli
Ağacan Əhmədov
Ənvər Qarayev
Zahid Xəlil
Cahangir Məmmədov
İlyas Tapdıq

Məsul katib
İlqar Mehdiyev

Bədii redaktor
Arif Hüseynov

Dizayner-rəssam
Leyla Salamova

Redaksiyanın ünvanı:
Bakı- AZ 1146,
Mətbat prospekti,
529- cu məhəllə.
Telefon 439 08 53

Çapa imzalamb: 15. 07. 05
Sifariş 3418
Tiraj 1500
Kağız formatı 6090x 118
Çap vərəqi 2,5
Hesab-neşr vərəqi 3,93
Ofset üsulu ilə çap olunub

Bakı
"Azərbaycan" nəşriyyatının
mətbəəsi

Lisənziya № 022328

GÖYDARÇIN

3000 manat

